duma neid, kes ei piddand mitte keik Jumala kässo-sanno wotma pidada. Hirmsad on kül pealt kuulda need ärrawandumisse sannad / mis Jummal käskis rahwa ette luggeda / et nemmad wõtiaksid Jumalat karta / ja ei mitte Temma wasto panna; muido agga kui nemmad ei peaks mitte wõtma sanna kuulda, egga katsuda tehha keik Jummala käskide ja seadmiste järrele, mis ta olli käsknud / kül siis saaksid keik need wandumissed ja ärraneed missed nende kätte nenda / et nemmad siis piddid ollema ärranetud / kül liinas ja maal / kül wäljaminnes ja jälle sissetulles / kül wilja ja warranduse polest kül weiste ja lojuste polest / ei neil piddand siis siggidust ükregi ollema, äkkiste piddid nemmad hukka sama keigesugguse willetusse läbbi / kül katko / kül nälja / kül sõa läbbi. Neid ärrawandumissi on ni palju / et inimessel keik ihho karwad püsti seisawad / kui ta neid loeb; wiimsed ärrawandumisse sannad on need: Ärranetud on, kes ei pea keik selle sinnatse Kässo-õppetusse sanno / kes nende järrele ei te, ja keik rahwas üttelgo: Amen. Wägga kallid agga ollid need õnnistused, mis Jehowa käskis Israeli-rahwa peale sata / keiki piddi piddid nemmad ollema onnistud ihho ja hinge polest, au ja rahho polest, wilja ja warranduse polest / lojuste ja weiste polest; ei piddand neil pudo ollema ei ühhestki heast ajast / senni kui nemmad piddid sannakuliad rahwas ollema: Muido agga piddi keik suggu õnnetust äppardust ja willetust keiki piddi nende peale sama, kui ühhe rahwa peale / mis wägga ärranetud. Sai nüüd Moses keik maenitsused ja õppetussed Jummala poolt rahwa wasto üllesräkinud, siis hakkas ta omma surma peale weel ennam kui enne mõtlema ja ennast senna wasto walmistama,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1739, lk. 17